

دریچه

هفته نوزدهم نمایش اینترنتی «چهار ایده، چهار فیلم»

● نوزدهمین هفته نمایش اینترنتی گزیده فیلم‌های کوتاه انجمن سینمای جوانان ایران با عنوان «چهار ایده، چهار فیلم» با نمایش فیلم‌های «شمارش»، «سکه شانس»، «زنی که او بودم» و «چنج» آغاز شد.

در نوزدهمین هفته نمایش اینترنتی گزیده فیلم‌های کوتاه انجمن سینمای جوانان ایران با عنوان «چهار ایده، چهار فیلم» فیلم‌های «شمارش» به کارگردانی راحیل بوستانی، «سکه شانس» ساخته حسین جحتی نژاد، «زنی که او بودم» به کارگردانی آزاده سلیمان و «چنج» ساخته ابوالفضل عزیزی، از طریق سرویس‌های نمایش اینترنتی «ودپو»، «هاشور» و «تیوال» به نمایش درمی‌آید. تعدادی از فیلم‌های موفق انجمن سینمای جوانان ایران در جشنواره‌های ملی و بین‌المللی تا پایان سال به صورت هفتگی از طریق سرویس‌های نمایش اینترنتی ودپو و هاشور به نمایش در خواهند آمد. نمایش اینترنتی فیلم‌های کوتاه با هدف دسترسی آسان‌تر فیلم‌سازان جوان به فیلم‌های کوتاه باکیفیت، آشنایی هرچه بیشتر مخاطبان عام با فیلم کوتاه و همچنین استفاده حداکتری از ظرفیت پلتفرم‌ها در زمینه انتشار و نمایش فیلم‌های کوتاه، در دستور کار انجمن سینمای جوانان ایران قرار گرفته است. گفتنی است این فیلم‌ها پس از یک هفته همچنان در آرشپو این وب‌سایت‌ها قرار دارد و علاقه‌مندان در هر زمان به آنها دسترسی خواهند داشت.

پدرانه سینمای ایران و جهان از شبکه نمایش

● شبکه نمایش در بخش ژانر منتخب هفتگی خود فیلم‌هایی با مضمون «کوهستان» را در کنداکتور خود جامنایی کرده است و در بخش صحنه‌گران فیلم‌های «پدران در سینما» را به روی آنتن می‌برد. فیلم‌های ایرانی و تله‌فیلم ساعت ۱۳ می‌بیند، داغ، جاسوس‌بازی، زمانی برای درنگ، خیال نقش، خروس جنگی و جست‌وجو در جزیره هستند. شبکه نمایش در بخش ژانر منتخب خود فیلم‌هایی با مضمون کوهستان را برای بخش این هفته در نظر گرفته است که به ترتیب فیلم‌های: معجزه در کوهستان، اورست، سفر به کوهستان، صعود، کوهی میان ما، رؤیای صعود و جد عمود از شنیه تا جمعه ساعت ۱۹ به روی آنتن می‌روند. این شبکه در بخش صحنه‌گران خود به مناسبت فرارسیدن روز پدر به فیلم‌های سینمایی پدران در سینما خواهد پرداخت که فیلم‌های من سم هستم، پیکو، پدر و پسر قهرمان، بسوی پیراهن یوسف، در جست‌وجوی خوشبختی، خانم دات فایرو و دست‌های خالی از شنیه تا جمعه ساعت ۲۱ از این شبکه پخش می‌شوند. در باکس فیلم‌های جذاب ساعت ۲۳ این شبکه به ترتیب: دریاسالار، وقتی تو خواب بودی، زندگی ابدی، ابراستر، دنیای ژوراسیک ۲، آخرین جنگجوی قهرمان و لبه تیغ پخش خواهند شد. همچنین مخاطبان می‌توانند فیلم‌های کلاسیک این شبکه را از شنیه تا جمعه ساعت چسپنده، شغل ایتالیایی، مردی از رودخانه برفی، دسته زاندرماها و شین دنبال کنند.

نامزدهای گلدن گلوب در خانه‌بمانند

● **مهز:** انجمن مطبوعات خارجی هالیوود از نامزدهای هفتادوهشتمین دوره گلدن گلوب خواسته است تا برای حفظ امنیت خود و دیگران در منزل بمانند. در حالی که هفته پیش از اهداکندگان جوایز درخواست شده بود در شب بزرگ اهدای مراسم در بوریلی هیلتون یا «رین‌بو روم» نیویورک حاضر شوند، اما موضوع برای نامزدها متفاوت است و از آنها خواسته شده برای دریافت جایزه و ارائه سخنرانی دریافت آن، نه تنها در خانه بمانند بلکه از گردهمایی با دوستان و دیگر اعضای خانواده خودداری کنند. به عبارت دیگر برگزارکنندگان گلدن گلوب نمی‌خواهند شاهد گردهمایی‌هایی مانند آن چیزی باشند که بازیگران «شیتز کریک» برای مراسم امی انجام دادند و همه با هم در یک رویداد در تورنتو جمع شدند. به این منظور تهیه‌کننده گلدن گلوب در نامه‌ای خطاب به نامزدها که سه‌شنبه بعدازظهر از طریق ایمیل به دستشان رسید به آنها گفته «مهم‌ترین هدف ما این است که روند اجرای مراسم گلدن گلوب ۲۱ صحیح و سالم برگزار شود». مراسم گلدن گلوب امسال به میزبانی ایمی پولزر از بوریلی هیلتون در بوریلی هیلز لس‌آنجلس و تینا فی از رین‌بو روم در نیویورک انجام می‌شود. هفته پیش از اهداکندگان جوایز خواسته شد تا به میل خود در یکی از این دو مکان حضور یابند. در این مراسم پروتکل‌های بهداشتی کووید به شدت رعایت می‌شود. همچنین از شماری از بازیگران به عنوان ارائه‌کنندگان جوایز امسال یاد شده که شامل آکوافینا، سینتیا اریوو، خواکین فینیکس، کریستین ویک، آتی مامولو و رنه زلوگر هستند. مراسم گلدن گلوب ۲۸ فوریه ساعت پنج بعدازظهر به وقت محلی (بامداد دوشنبه ۱۱ اسفند) برگزار می‌شود. این مراسم به صورت سنتی باید اوایل ژانویه برگزار می‌شد اما به دلیل کرونا به تعویق افتاد.

گروه هنر: شیوع ویروس کرونا طی یک سال گذشته در تمام جهان، بسیاری از کسب‌وکارها را به تعطیلی یا ورشکستگی کشاند. سینما و فعالیت‌های فرهنگی هم از این قاعده مستثنا نیست. تعطیلی سالن‌های سینما و بی‌روفتی سینماها یکی از آسیب‌های سال

کرونایی است. با این حال بسیاری از کشورها با رعایت پروتکل‌های بهداشتی توانستند طیف بیشتری از مخاطبان سینما را با خود همراه کنند و برخی از رویدادهای هنری برگزار شد و در مقابل در برخی از کشورها، همچنان مردم روی خوشی به سینمارفتن نشان نمی‌دهند. بازگشایی سالن‌های سینما طی هفته‌های اول سال ۹۹ ریسک بزرگی بود و در این میان میان نمایش انگشت‌شمار فیلم‌های روز سینمای ایران، با اقبالی از سوی مردم روبه‌رو نشد و به مرور خاموشی به سینماهای ایران برگشت. در این میان اما برگزاری جشنواره فیلم فجر بار دیگر توجهات را به سالن‌های سینما جلب کرد. این جشنواره با تمام انتقادات و هشدارهای جدی، برگزار شد و عدم رعایت تمام و کمال پروتکل‌های بهداشتی حواشی بسیاری ایجاد کرد. با این حال برخی از طرفداران جدی سینما پس از ماه‌ها تعطیلی قدم به سینماها گذاشتند و به نظر می‌رسد در ادامه شاهد رویکرد جدیدی در نمایش فیلم‌های سینمایی و تشویق مردم به دیدن فیلم‌ها در سالن‌های سینمایی باشیم. اما در این میان نمی‌توان از تولیدات انبوه فیلم‌های سینمایی در سال کرونايي غافل شد. فیلم‌هایی که برخی با هزینه‌های بسیار زیاد به جشنواره فیلم فجر رسید و برخی دیگر از شرکت در این رقابت بازماندند. اما مبالغ ساخت برخی از آثار سینمایی در شرایط نه‌چندان مطلوب اقتصادی یک سال اخیر تأمل‌برانگیز است. اما کمی بعد از برگزاری این رویداد هنری، در فهرستی از سوی جشنواره، واریز سهم فروش لیلیت فیلم‌ها رسانه‌ای شد و نام سهامداران ۱۶ فیلم جشنواره سی‌ونهم اعلام شد. بر اساس این خبر نام اشخاصی چون سجاد علیجانی، ناصر قدیرکاشانی و برخی از ارگان‌ها به چشم می‌خورد که مبالغ سرمایه‌گذاری آنها روی فیلم‌های سینمایی حاضر در این دوره جشنواره فیلم فجر پرشش‌ها را بر نرنگ‌تر می‌کند.

مجید بزرگو فیلم‌ساز و تهیه‌کننده که امسال با تهیه‌کنندگی فیلم سینمایی «مامان» در این دوره از جشنواره فیلم فجر حضور داشت، در رابطه با چگونگی ساخت پرتعداد فیلم‌های سینمایی در سال کرونايي به «شرق» گفت: «واقعیت این است که تولیدات سینمای ایران نسبت به سال قبل کمتر شده، هرچند تعداد فیلم‌های تولیدشده در سال کرونايي هم قابل توجه است. تا نزدیکی جشنواره هم پیش‌بینی می‌شد تعداد فیلم‌های ساخته‌شده کمتر باشد. به هر حال ساخت این تعداد فیلم واقعیتی را نشان می‌دهد؛ اینکه در چنین سالی در همه جای دنیا -با رعایت یا بدون رعایت- پروتکل‌های بهداشتی فیلم ساخته می‌شود و بر حسب اهمیت که عوامل سر صحنه فیلم‌ها به بیماری می‌دهند -که طبیعتاً همه تلاش می‌کنند پروتکل‌ها را رعایت کنند- در نهایت باید دید چه

میزان و چقدر این موضوع برای صاحبان فیلم‌ها اهمیت دارد. اما درمورد تولیداتی که خودم در آنها مشارکت داشتم صحت می‌کنم. تعداد فیلمی که تولید کردم کم کم هم نبود، چهار فیلم شد که تصمیم و مقدمات ساخت سه فیلم به پیش از کرونا برمی‌گشت و دو فیلم در دوران کرونا آماده شد و یک فیلم در این ایام ساخته شد. فیلم‌هایی که همچنان متعلق به سینمای مستقل است».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره بودجه‌ای که برای ساخت فیلم‌ها هزینه می‌شود، گفت: «اینکه بودجه باقی فیلم‌ها از کجا تأمین می‌شود؟ باید بگویم واقعیت این‌ است که

آیا سینما با سرمایه‌های شخصی سر پا می‌ماند؟

همچنان فیلم‌های سینمایی مخاطب دارد. چه بسا مخاطبانش بیشتر هم شده است. به این معنی که نمایش‌های آنلاین این فرصت را به وجود آورده که تماشاگران فیلم‌ها چندبرابر شود. به این معنی که وقتی یک سریال می‌تواند حداقل یک میلیون نفر را با خود همراه کند، نشان می‌دهد که شاید رفتن به سینما حذف شده باشد، اما دیدن فیلم‌ها همچنان ادامه دارد. همچنان این نشان می‌دهد که تولید لازم است و تولید هم انجام می‌شود و همه شرایط این دوران را پذیرفته‌اند. اینکه بودجه‌های کلان چطور تأمین و فیلم‌های گران چطور ساخته می‌شود، چیزی است که سال‌ها رواج پذیرکاشانی و برخی از کرونا دارند؟ بحث دیگری است. تا به حال بسیار در این مورد صحبت شده است که تعداد قابل توجهی از فیلم‌ها سودشان را در تولید کسب می‌کنند. منظوم این نیست که آدم‌هایی که این فیلم‌ها را می‌سازند سود زیادی نکرده‌اند. تولید نمایششان می‌شود. منظور این است که بودجه‌هایی مصوب می‌شود که انگار کسی خیلی نگران بازگشتش نیست، ما وقتی با بودجه‌های شخصی و حداقلی فیلم تولید می‌کنیم، قطعاً نگران هزینه و بودجه‌ای که صرف شده هستیم و باید به امکان و امکانات بازگشتش فکر کنیم. اما به نظر می‌رسد که بخشی از این تولیدات نگران بازگشت سرمایه‌شان نیستند. به هر حال بودجه‌ای که اشخاص، ارگان‌ها یا سازمان‌ها می‌دهند، لایذ بودجه‌هایی هستند که ساختشان مهم و بازگشت سرمایه کمتر در آنها تعریف شده. ولی بشخصه به امکان پخش آنلاین و نمایش‌های مختلف حداقلی سینماها فکر می‌کنم.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «واقعیت این است که در حال حاضر اقبال از سریال‌ها خیلی بیشتر از سابق شده است. دلپیش ما روشن است. نمی‌دانیم سینماها چند سال و چند ماه زمان می‌برد که بار دیگر به شرایط عادی برگردند و مردم با احساس امنیت قدم به سینما بگذارند. اگرچه واقعیت این است که در سالن‌های خوب و استاندارد و رعایت پروتکل‌ها و فاصله‌گذاری‌ها و فروش ۳۰ درصدی صندلی‌ها امنیت خیلی بیشتر از یک کافه یا رستوران است. اما به هر حال این نگرانی و عدم امنیت در ذهن مخاطب امروز وجود دارد. بیرون سینما روزبه‌رو بودیم و محل تأمین هزینه‌های ساخت بسیاری از فیلم‌ها بودیم و این پرسش مبنی بر اینکه امسال با ورود بسیاری از سرمایه‌گذاران از بیرون سینما روزبه‌رو بودیم و محل تأمین هزینه‌های ساخت بسیاری از فیلم‌ها همچنان سؤال‌برانگیز و تلویزیونی فیلم و سریال مورد علاقه‌اش را ببیند.

بنابراین سریال‌سازی و تولید محتوا برای پلتفرم‌ها بسیار جدی است. ما در دوران بسیار مهمی قرار گرفته‌ایم و باید تصمیم مهمی در این زمینه گرفته شود و امیدوارم پلتفرم‌ها به فیلم‌های سینمایی هم اقبال نشان بدهند و به همان میزان برای فیلم تبلیغات داشته باشند و این را از جمله وظایف خودشان بدانند که از تعداد مشترکان یا مخاطبان سریال‌ها استفاده و فیلم‌های مهم سینمای ایران را به آنها معرفی کنند».

جواد نوروزبیگی که با فیلم «بی‌همه چیز» در جشنواره سی‌ونهم فیلم فجر شرکت کرد و هزینه ساخت این فیلم حواشی بسیاری ایجاد کرد در گفت‌وگو با «شرق» درباره شرایط تولید در سال کرونايي گفت: «سالی که گذشت به شدت سال سختی بود. ما تجربه بیماری فراگیر در سطح دنیا را نداشتیم که هم‌زمان با چنین شرایطی کار کنیم. ولی امسال چنین موضوعی را تجربه کردیم و باور نمی‌کردیم که شیوع این بیماری در تمامی ابعاد آن قدر پیچیده و گسترده باشد و با خطر جلو برویم. با این حال تمام تلاشمان را کردیم که چراغ سینما را روشن نگه داریم و سختی‌های خودش را داشت و با خطرات زیادی روبه‌رو بودیم اما به نظر سینما هم در اندازه خودش جان‌فشانی کرد و توانست چراغ سینما را روشن نگه دارد اما به نظر بدون حمایت دولت در سال آینده که همچنان با این بیماری روبه‌رو خواهیم بود، تولید و ارکان فیلم‌های سینمایی دچار مشکل خواهد شد و شاید سال آینده به هیچ وجه به این تعداد که امسال فیلم ساخته شد، تولیداتی نداشته باشیم چراکه بسیاری از سرمایه‌گذاران حواشی شخصی ساخت سریال را در اولویت قرار داده‌اند. من خیلی چشم‌انداز روشنی در سال آینده نمی‌بینم اما یقین دارم که سینما خصوصاً در سال آینده حمایت‌های دولتی را نیاز دارد تا از این وضعیت عبور کنیم».

او ادامه داد: «سینما شرایط خوبی ندارد. با این فیلم‌های ارکان‌نشده روبه‌رو هستیم که خودشان صدمه بزرگی در حوزه ارکان است و باید فکری برای این موضوع کرد و چالش بزرگی برای شورای صنفی نمایش و سازمان سینمایی است.» نوروزبیگی در پاسخ به این پرسش مبنی بر اینکه امسال با ورود بسیاری از سرمایه‌گذاران از بیرون سینما روزبه‌رو بودیم و محل تأمین هزینه‌های ساخت بسیاری از فیلم‌ها همچنان سؤال‌برانگیز

آیا سینما با سرمایه‌های شخصی سر پا می‌ماند؟

تصویر: آنا

است، گفت: «درباره این موضوع زیاد صحبت شده است و همه چیز در اندازه یک خبر باقی مانده و هیچ نتیجه‌ای حاصل نشده است. خواهشم این است که کمک کنیم سرمایه‌گذار بخش خصوصی همین میزان که باقی مانده است از سینما بیرون نرود. انگ‌هایی مثل پول‌شویی و رانت‌ت زنیتم و به نظرم درست است که نقش بخش خصوصی در جشنواره امسال کم بود. اما اگر چنین هم نبود، جشنواره‌های به این معنا نداشتیم. شخصی که به این اندازه در سینما سرمایه‌گذاری می‌کند و محل درآمدش فعالیت اقتصادی دیگری است را نباید تماماً با دید منفی ببینیم. باید از حضورش در سینما استقبال کنیم. به هر حال صاحب سرمایه‌ای است و بنا بر علاقه‌مندی‌اش به سینما هم آمده، ما هم نه منبع قانونی هستیم و نه دستمان باز است که اعلام‌های لازم را مبنی بر تمیز یا کیفی بودن پول‌ها را رصد کنیم و رده‌های بالای سینما هم نتوانسته به این موضوع رسیدگی کند. در بدترین شکلش اگر شخصی قصد سوءاستفاده از سینما را داشته باشد، ما ناگاه هستیم. تلاش می‌کنیم متوجه شویم، ولی اگر در آن اندازه که تلاش کردیم درموردش تحقیق کنیم، چیزی نبود به نظر می‌شود با آن شخص کار کرد و بخش خصوصی بیشتر در سینما درگیر شود. البته خوشحالم که امسال شفاف‌سازی شد و لیست مالکین فیلم‌ها زود اعلام شد و فکر می‌کنم با شرایط اقتصادی امسال می‌تواند حضور چنین اشخاصی در سینما قابل تقدیر باشد.»

او در پاسخ به این پرسش که یکی از پرهزینه‌ترین فیلم‌های امسال جشنواره متعلق به او بود و همین موضوع حواشی بسیاری ایجاد کرد، گفت: «هزینه‌های این فیلم با توجه به اینکه سال گذشته تعدادی فیلم ساختم و درگیر ساخت سریال هستم، کمی از هزینه معمول یک فیلم سینمایی بیشتر شد. فیلم چهار ماه فیلم‌برداری داشت و اگر این زمان به دو ماه تقلیل پیدا می‌کرد، قطعاً هزینه‌ها کمتر می‌شد و هزینه‌هایی شبیه سایر فیلم‌ها داشت. «بی‌همه چیز» فیلم پرهزینه‌ای نبود و اندازه استاندارد سینمای ایران ساخته شد و ریخت‌وپاشی نشده. مگر من تهیه‌کننده‌ای هستم که گران بسازم و همین‌طور پول خرج کنم؟ باید با بازیگران و عوامل صحبت کنید که از باقی کارهایی که حضور داشتند در این فیلم کمتر دستمزد گرفتند و به دلیل فیلم‌نامه خوب بسیاری به این کار جذب شدند».

او در پاسخ به این پرسش که یکی از پرهزینه‌ترین فیلم‌های امسال جشنواره متعلق به او بود و همین موضوع حواشی بسیاری ایجاد کرد، گفت: «هزینه‌های این فیلم با توجه به اینکه سال گذشته تعدادی فیلم ساختم و درگیر ساخت سریال هستم، کمی از هزینه معمول یک فیلم سینمایی بیشتر شد. فیلم چهار ماه فیلم‌برداری داشت و اگر این زمان به دو ماه تقلیل پیدا می‌کرد، قطعاً هزینه‌ها کمتر می‌شد و هزینه‌هایی شبیه سایر فیلم‌ها داشت. «بی‌همه چیز» فیلم پرهزینه‌ای نبود و اندازه استاندارد سینمای ایران ساخته شد و ریخت‌وپاشی نشده. مگر من تهیه‌کننده‌ای هستم که گران بسازم و همین‌طور پول خرج کنم؟ باید با بازیگران و عوامل صحبت کنید که از باقی کارهایی که حضور داشتند در این فیلم کمتر دستمزد گرفتند و به دلیل فیلم‌نامه خوب بسیاری به این کار جذب شدند».

بشیری: «دشت خاموش» در هنر و تجربه ارکان خواهد شد

که آثارشان در سال ۲۰۲۰ جوایز معتبری را از جشنواره‌های مهم جهانی دریافت کرده‌اند، برای سه هفته و جهت آشنایی با صنعت فیلم‌سازی هالیوود و چند جلسه آموزشی و دیدار با فیلم‌سازان مطرح آمریکایی دعوت کرده‌اند که احمد بهرامی نیز جزء این کارگردانان انتخاب شده و ان‌شاءالله سال بعد عازم این سفر خواهد بود.»

بشیری ادامه داد: «خوشبختانه فیلم دشت خاموش تا امروز در جشنواره‌های زیادی حضور داشته و برای سال آینده نیز به چند جشنواره دیگر دعوت شده است. در همین چند روز اخیر فیلم در جشنواره کراالی هند در بخش سینمای جهان

جشنواره فیلم فجر نیز گفت: «ظاهر یکی از شرایط شرکت فیلم‌ها در جشنواره فیلم فجر داشتن مجوز یا پروانه نمایش سینمایی است و چون فیلم دشت خاموش پروانه نمایش ویدئویی داشت ما امکان حضور نداشتیم البته درخواست تبدیل پروانه نمایش سینمایی هم از وزارت ارشاد کردیم که متأسفانه شورای پروانه نمایش سازمان سینمایی با درخواست ما موافقت نکردند و با تمام اشتباهی که بنده و آقای بهرامی داشتیم این امکان میسر نشد.» او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «در ایام برگزاری جشنواره‌های ونیز و وایادولید اسپانیا چندین نقد و مطلب تحلیلی درباره فیلم در مطبوعات این کشورها چاپ شد و همچنین در روزنامه لس‌آی‌سپوس نیز درباره فیلم مطلب مثبتی نیز نوشته شد البته در مجموع اکثر منتقدان خارجی نگاه مثبتی به فیلم داشتند. انتخاب دشت خاموش به عنوان بهترین فیلم جشنواره ونیز توسط انجمن منتقدان جهانی (فیبرشی) نیز تأییدی بر این حرف بنده است.» بشیری در پایان درباره سرانجام نمایش فیلم در ایران نیز گفت: «فیلم قرار است در ارکان هنر و تجربه به نمایش دربیاید و فعلاً هماهنگی‌های لازم هم با آقای صانعی‌مقدم انجام گرفته است و ما فقط منتظر هستیم در شرایط بهتری و با امید خدا روزی که سایه هراسناک کرونا از فضای اجتماعی کشور دور شده باشد و در اولین فرصت که شاید اوایل تابستان باشد، فیلم را ارکان کنیم».

یادبود

اصالت هنرمند

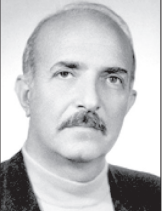

علیرضا برازنده

● متأسفم که استاد محمود کوشان را از دست دادیم. استاد کوشان را هرگز از نزدیک ندیدم، اما در زمان دانشجویی با آثارش آشنا شدم و درباره او خواندم و آثارش را دیدم. همیشه به خلاقیت و تیزهوشی او فکر می‌کنم. او در حوزه فیلم‌برداری و کارگردانی بسیار درخشان بود و در دوره‌ای به ایتالیا و آلمان سفر می‌کند و بعد به ایران برمی‌گردد و همراه با خانواده که از بنیان‌گذاران سینمای ایران بودند، مشغول به کار می‌شوند و بعد در ادامه فعالیت‌هایی مستقل از خانواده انجام داده و در حوزه فیلم‌برداری بسیار درخشان ظاهر می‌شود. بر حسب علاقه، پیگیر استادان حوزه فیلم‌برداری بوده و هستم و خلاقیت آقای کوشان در زمانی که فیلم رنگی را با قطع اسکوپ فیلم‌برداری کرد، تحسین می‌کنم و می‌توانم تصور کنم چه چالش بزرگی بوده و با هنرمندی از پس آن برآمده است. این موضوع همیشه برایم جذاب بود و استاد کوشان هم از جمله افرادی بود که با قدرت تجربه‌گرایی و تسلط در کارش آثار بی‌کفایتی خلق کرد. اما همیشه به این موضوع فکر می‌کنم که چقدر از تجربیات چنین هنرمندانی تا زمانی که کنارمان هستند بی‌بهره هستیم و سخت نیست اگر دست‌کم در دوره حیاتشان بیشتر از تجربیات بی‌اندازه آنها بدانیم و بشویم. متأسفم که از تجربیات استاد کوشان در سال‌های حیاتشان محروم شدیم و با دور شدن از ایران کمتر از او خیر یادشویی و رانت‌ت زنیتم و به استادان و بزرگوارانی

باشیم که امروز در کنارمان زندگی می‌کنند و بیشتر از آنها بیاموزیم. اما همیشه معتقدم در هنر فیلم‌برداری نمی‌توان دست به کیسگی‌کاری زد. قطعا در

این‌حرفه بیش از هر چیز نگاه و جهان‌بینی خاص فرد به کمک می‌آید. بدون تردید در آثار استاد محمد کوشان نیز این تخیل و نگاه بگانه او به اطرافش را می‌بینیم و همین موضوع او را متمایز می‌کرد. من نامش را اصالت هنرمند می‌گذارم و او به‌حق این اصالت را داشت و منحصربه‌فرد بود و آثارش نشان می‌دهد که در کارهایش بسیار ریسک‌پذیر بود. محمود کوشان به‌حق تأثیر بسیاری در سینمای ایران و در فیلم‌برداری داشت و نامش هرگز از یاد نخواهد رفت. یاد و نامش جاودان.

زیر آسمان فیروزه‌ای

اعلام برندگان جوایز فیلم مستقل بریتانیا

● با اعلام برندگان جوایز فیلم مستقل بریتانیا «راکس»، «خانه او» و «پدر» بیشاز برندگان این جایزه سینمایی شدند. به گزارش اسنسا و به نقل از هالیوود ریپورتر، برندگان جوایز فیلم مستقل بریتانیا معرفی شدند و درام «راکس» به کارگردانی «سارا کاورون» به عنوان برترین فیلم این جوایز انتخاب شد. «کوثر علی» نیز برای بازی در همین فیلم به عنوان برنده در دو شاخه بهترین بازیگر زن نقش مکمل و بهترین بازیگر نوظهور برگزیده شد. علاوه بر این، «دانجلو اوسی کیسیدو» از بازیگران این فیلم به عنوان برترین بازیگر مرد نقش مکمل انتخاب شد. عنوان برترین بازیگر مرد این دوره از جوایز مستقل فیلم بریتانیا نیز به «آنتونی هایکنینز» برای بازی در فیلم «پدر» به کارگردانی «فلورین زلر» رسید. همچنین فیلم «پدر» در شاخه‌های بهترین فیلم‌نامه و تدوین این جوایز به عنوان برنده اعلام شد.

رقابتی جدید برای فیلم کوتاه در جشنواره لوکارنو

● **مهز:** جشنواره فیلم لوکارنو در یکی از اولین اقداماتی که توسط مدیر هنری جدیدش، جیونا نازارو، انجام شده بخش رقابتی جدیدی را به فیلم‌های کوتاه ساخته‌شده از سوی فیلم‌سازان معتبر اختصاص داد. نازارو که قبلاً رئیس بخش هفته منتقدان جشنواره ونیز بود و ماه نوامبر به عنوان رئیس لوکارنو انتخاب شد، از این‌بخش جدید به عنوان پنجره‌ای مهم برای ارائه آثار کارگردان‌هایی یاد کرد که در حال آزمودن قالب‌های جدید و ابتکاری هستند. او گفت بخش جدید لوکارنو که با عنوان «فیلم‌های کوتاه مؤلف» از آنها یاد می‌شود جایی برای ارائه فیلم‌های کوتاه کارگردان‌های معتبر است تا آتجا دیده شوند. او از این بخش به عنوان یک بخش جدید و رقابتی یاد کرد که به نگاه‌های غیراستاندارد فیلم‌ساز، بدون اولویت برای هر ژانری اختصاص یافته و به مأموریت حرفه‌ای لوکارنو وفادار است که کشف صداهای جدید به سمت آینده در آن راه خود را باز می‌کند. با توجه به پاندمی کرونا، فیلم‌های کوتاه گزینه‌ای مناسب‌تر برای بسیاری از کارگردان‌ها هستند و از نظر توزیع نیز از طریق رسانه‌های دیجیتال راحت‌تر به دست مخاطب می‌رسند و از نظر تولید نیز اقتصادی‌تر هستند.